

<http://physicsweb.org/article/news/10/8/10>

2006/08/15

مساحی ی که کشان‌ها نمی‌خواند

اخترشناس‌ها می‌کوشند توضیح دهنده‌را از داده‌ها ی حاصل از مساحی‌ی آسمان - رقمی ی سلوان [1] و چندین تله‌سکپ - زمینی نتیجه می‌شود تعداد که کشان‌ها در جهت - فوران‌گرها ی گاما (جی‌آربی) [2] ها چهار برابر - تعداد که کشان‌ها در جهت - اختروشن - است. این یافته ی غیرمنتظره کار - چیسن پُرچاسکا [3] و گابریل پُرچتر [4] از دانشگاه - کالیفرنیا در سانتا کروز [5] است، که اصرار دارند این یافته ناشی از افت و خیز - آماری هم نیست. قاعدهاً علت ی وجود ندارد که در جهت - خاص تعداد که کشان‌ها بیشتر باشد، اما شاید این پدیده به خاطر آن باشد که نور که کشان‌ها را ماده ی بین که کشانی جذب می‌کند [6].

جی‌آربی‌ها پرانرژی‌ترین انفجارها ی جهان اند و زمانی رخ می‌دهند که یک ستاره ی پرجرم انفجار - آبرناخته می‌یابد. تصور می‌شود منبع - انرژی ی اختروشن‌ها (چشم‌های درخشان - تابش - الکترومغناطیسی) برافزایش - ماده بررسی‌اهاله‌ها ی مرکز - که کشان‌ها ی دور است.

پُرچاسکا و پُرچتر با فقط شمردن - تعداد که کشان‌ها در جهت - فوران‌گرها ی گاما و اختروشن‌ها به این نتیجه ی شگفت‌انگیز رسیده اند. آن‌ها برای این کار بیش از 50 000 طیف را که مساحی‌ی آسمان - رقمی ی سلوان برای که کشان‌ها ی در جهت - اختروشن‌ها منتشر کرده بود، و نیز داده‌ها ی حاصل از چندین تله‌سکپ - زمینی برای که کشان‌ها ی در جهت - جی‌آربی‌ها را بررسی کردند. مجموعه ی داده‌ها برای این که کشان‌ها کوچک‌تر بود، چون فقط 15 جی‌آربی را تحلیل کرده اند.

این دواخترشناس نشانه‌ها ی جذبی ی قوی یی یافتند که نشانه ی وجود - که کشان در جهت - 14 تا این 15 جی‌آربی است. وقت ی داده‌ها را به تعداد - کل - جی‌آربی‌ها

واختروش‌ها ی بررسی شده بهنجار کردند، معلوم شد تعداد که کشان‌ها در جهت جی آربی‌ها تقریباً چهار برابر این تعداد در جهت اختروش‌ها است.

این پژوهش‌گران می‌پذیرند علت این پدیده را نمی‌دانند، اما ضمناً چند توضیح را رد کرده‌اند: این که بعضی اختروش‌ها در غبار که کشانی محو شده باشند (که نتایج را نادرست می‌کند)؛ این که خط‌ها ی جذبی در طیف جی آربی‌ها ناشی از گازی باشد که از خود - جی آربی فوران می‌کند و نه گاز - که کشان‌ها ی سرراه؛ و این که که کشان‌ها ی سرراه مثل عدسی ی گرانشی رفتار کنند، چنان که که کشان‌ها ی در جهت جی آربی‌ها درخشنان‌تر به نظر برسند.

این نتیجه جامعه ی بزرگ‌تر اخترفیزیک‌پیشه‌ها را هم سردرگم کرده است. مثلاً چارلز سُتیدل [7] از کل تک [8] هنوز هم شک دارد که شاید این نتیجه ناشی از آن باشد که بسیار نزدیک به خود - جی آربی‌ها ماده با سرعت - بسیار زیاد فوران کند. پُرچاسکا و پُراجیتر می‌خواهند تعداد جی آربی‌ها ی مورد بررسی را بیش‌تر کنند. خوشبختانه این کار ممکن خواهد بود، چون در یک برنامه ی ناسا [9] به اسم سویفت [10]، قرار است سال ی حدوداً 100 جی آربی آشکار شود، که 10 تا 20 تا از آن‌ها برای این مطالعه مفید خواهند بود.

- [1] Sloan Digital Sky Survey
- [2] Gamma-ray burst (GRB)
- [3] Jason Prochaska
- [4] Gabriel Prochster
- [5] University of California at Santa Cruz
- [6] the Astrophysical Journal Letters (to be published)
- [7] Charles Steidel
- [8] Caltech
- [9] NASA
- [10] Swift